

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Insipientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Pelecani in *nidificando* *conjectudo.* **I**Nsiipientem hominem, quippe qui nullam rerum rationem examinet, per Pelecani hieroglyphicum significari tradunt Aegyptii, propterea quod avis ea cum possit in editioribus locis nidificare, veluti prudentiora faciunt volatilia, qua ita se à multorum injuryia subducunt, ea, fatis cum imprudentia, spaciofas areas perquirat, in quibus terra defossa ova ibi edita deponat: quod simulac animadversum est à pastoribus, vel ab iis, qui id genus alites aequaliter, ubi primum pulli exclusi sunt, eo properant, & vel aridis Boum excrementis, vel alio quopiam fomite locum sepium, mox ignem injiciunt: (*εμελλοσ* enim in manuscriptis codicibus, non *τανακτησι*.) Pelecanus autem quamprimum conspicuit fumum, ocyus avolat, & longe majore imprudentia quam nidificaverat, ignem alarum quassatione querit extinguere: ceterum, ignis ventilatione agitatus, vehementius incenditur, perstat illa nihilo secius flamas alis verberare, rata se opem ita filii allaturam: sed enim contra accidit, quam sperarat: quia pennis omnibus ita exultis, evolandi facultate privatur, atq; ita minimo negotio capitur. Animadverte vero in antiquis Hori codicibus esse, ὁ θνατός αὐτὸς ἡρός τὰ εἰδώλα τοῦ, non ut in vulgaris, *τάνακτησι*. Hinc Aegyptii reliqui, qui sacris iniciati non erant, alite hac nobis religione vescebantur, pietatem autem in filios hujusmodi, vixit dabant insipientia. Dicebant enim Pelecanum non consulto, uti Vulpanseres faciunt, ad id certamen ferri, sed per imprudentiam, à mentis alienationem quandam (*ἀνοίᾳ* enim, non *ἐννοίᾳ* in manuscriptis Hori codicibus habetur) quare tanquam avem inauspicio genitam ac male feriatam contemnebant, nullo eam honore prosequentes. Hebrei nomen id hujus alitis quo de superiori mentio facta est, punctis iis prafigunt, quae profanam eam, & à mensis rejectam indicant. Sane Levitico Pelecanum, quem Septuaginta interpres cum Ibide, Porphyrione, Cygno, Herodio, & Charadrio nominant, ideo cum his omnibus profanum decrevere: quod longiguttures sunt, si novum licet proferre vocabulum: quae autem alites sunt hujusmodi, cibum non ex aere, aut ex arboribus aequaliter, sed vel à terra, vel ex aqua fluminibus aut stagnis, ut Ibis Serpentes venatur, Porphyrius Vermes, Pelecanus & Cygnus sicut ex earum figura hominem scilicet intelligentes, qui cibo posthabito celesti, terreno pastatur, aut marino, hoc est, mentem ad interiora deejicit, divinoque neglecto cultu, humana quaque, atque ea à sordida & parum utilia perquirat. Sordidi enim Vermes, sordida reptilia. Piscis vero parum conserunt ad nutrimentum: de quibus loco suo disputabimus.

PIETAS ET AMOR IN FILIOS.

CAP. VII.

Pelecanus *commoda.* *tur a pietate* *te in fuos.* **S**acerdotes tamen Aegyptii alitem cum primis sacram venerabantur, eique parcendum estimabant, & honoris causa nullo pacto ut mensis inferretur, æquum arbitrabantur: cum factum id, quod pro filiorum salute neci se tam atroci dederet, non imperitiae stuporive, aut imprudentiae imputarent, sed incomparabili paterni affectus charitati, suprema que miserationi, qua erga filios maxime omnium afficitur. Fallere enim venatores, eosque transversos seducere, non sine fuga, quod Vulpanser agit, parvi omnino momenti est. Femora etiam, quod Vultur facere possunt, vellicare, ut excusio sanguine filii pastantur aliquamdiu, non magni admodum est cruciatas. Sed enim in adeo penetrabiles furentis ignis ardore injicere se, eaque perseverantia tam cruciabilis tormento torri, supra quam excogitari possit admirandum. Quodnam enim animal tam fatuum, tam stupefacto sensu inveniemus, quod ad unius prunæ tactum non est vestigio resiliat? quod adeo robustum atque impavidum, ut accensam non expavescat flamman? Animosi atque imperterriti ante omnina animantia Leones, illi tamen tam feroce, tam indomiti, tanto animi corporisque vigore prædicti, confundunt statim ad unius prætentæ faculae conspectum, præque timore prode modum extinxuntur.

